

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 21/07/2021

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 1740

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 54630 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-333254
ΦΑΞ : 2313-333258
E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

- 1.** Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170). όπως τροποποιήθηκε και ισχύει
 - β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).
- 2.** Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
- 3.** Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».
- 4.** Την Α 1049/05.03.2021 Απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ, με την οποία ορίζεται παράταση της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013, που δεν έχει συμπληρωθεί από την 01.03.2021 έως και τις 27.10.2021, έως την 29-10-2021.

5. Την από 30.03.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της με Α.Φ.Μ.: κατά της υπ' αριθ./28.12.2020 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κοζάνης και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.
6. Την υπ' αριθ./28.12.2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κοζάνης, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
7. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Κοζάνης.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 30.03.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, με Α.Φ.Μ.:....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

- Με την με αριθμό/**28.12.2020** οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2014, του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κοζάνης καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ύψους 3.440,59€ πλέον προστίμου άρθρου 58 Ν. 4174/2013 λόγω ανακρίβειας 1.032,18€, πλέον ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης 509,82€, ήτοι συνολικό ποσό 4.982,59€, κατόπιν α) προσθήκης στα καθαρά κέρδη της περιόδου 01.01.2014 31.12.2014 λογιστικών διαφορών ύψους 10.075,90€, που αντιστοιχούν στο 60% των αποσβέσεων (ύψους 16.793,17€) παγίων, για τα οποία σε προηγούμενα έτη είχαν ληφθεί επιδοτήσεις (αντίστοιχου ποσοστού στην αξία κτήσης τους).
- β) συνυπολογισμού στο εισόδημα της περιόδου του τεκμαρτού μισθώματος της παραγράφου 2 του άρθρου 39 του Ν.4172/2013 ύψους 6.645,04€, το οποίο αντιστοιχεί στην διαφορά μεταξύ του 3% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου που ιδιοχρησιμοποιήθηκε από την προσφεύγουσα και του δηλωθέντος τεκμαρτού μισθώματος (12.508,36-5.863,32).

Η ως άνω προσαλλόμενη πράξη εδράζεται επί της από 28.12.2020 έκθεσης ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Κοζάνης, κατόπιν μερικού ελέγχου που διενεργήθηκε, σε εκτέλεση της υπ' αρ./29.06.2020 εντολής του Προϊσταμένου της για την φορολογική περίοδο 01.01.2014-31.12.2014, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις των νόμων 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), 4308/14 (Ε.Λ.Π.), 4172/13 (Κ.Φ.Ε.) και 2859/2000 (Φ.Π.Α.), εφαρμόζοντας τις

ελεγκτικές επαληθεύσεις της Α 1293/2019.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή, ζητά την ακύρωση ή άλλως την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κοζάνης, προβάλλοντας τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

1. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 39, 22 και 23 του Ν. 4174/2013. Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου- Έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας κατά την φορολόγηση της λογιστικής διαφοράς του τεκμαρτού εισοδήματος ιδιόχρησης ακινήτου.
2. Μη νόμιμη, αναιτιολόγητη και αβάσιμη η μη αναγνώριση προς έκπτωση του 60% των αποσβέσεων.
3. Έλλειψη νόμιμου ερείσματος για την επιβολή του προστίμου του άρθρου 58 του Ν. 4174/2013.

Αναφορικά με τον πρώτο ισχυρισμό

Επειδή, με το άρθρο **64 του ν.4174/2013** ορίζεται ότι: *«Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου».*

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. **2 του άρθρου 28 του Ν. 4174/2013** (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας) *«.....Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου, την οποία συντάσσει η φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου.....».*

Επειδή, στο άρθρο **34 του Ν. 4174/2013** ορίζεται ότι: *«.....Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος».*

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου **17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999)** ορίζεται ότι: *«1.Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης 3. Όταν η πράξη εκδίδεται αυτεπαγγέλτως τα αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώνονται με πρωτοβουλία του αρμόδιου για την έκδοση οργάνου».*

Επειδή, στο άρθρο **65 του Ν.4174/2013** ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, στο άρθρο **22 του Ν. 4172/2013**, όπως ίσχυε το υπό κρίση έτος, ορίζεται ότι: «Κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 του Κ.Φ.Ε., οι οποίες: α) πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές της, β) αντιστοιχούν σε πραγματική συναλλαγή και η αξία της συναλλαγής δεν κρίνεται κατώτερη ή ανώτερη της αγοραίας, στη βάση των στοιχείων που διαθέτει η Φορολογική Διοίκηση, γ) εγγράφονται στα τηρούμενα βιβλία απεικόνισης των συναλλαγών της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιούνται και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά».

Επειδή, σύμφωνα με την **ΠΟΛ 1113/2015**: «Γενικά: Ο νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013) καθιερώνει νέους κανόνες για την έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρηματικών δαπανών για τους ασκούντες επιχειρηματική δραστηριότητα είτε είναι φυσικά πρόσωπα, είτε είναι νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες. Ειδικότερα: α) με τις διατάξεις του άρθρου 22 τίθεται ο γενικός κανόνας για την έκπτωση των επιχειρηματικών δαπανών με την έννοια ότι κατ' αρχήν εκπίπτουν όλες οι δαπάνες που πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης και επιπροσθέτως πληρούν τα λοιπά κριτήρια που τίθενται στο άρθρο αυτό. Το εν λόγω άρθρο πρέπει να εξετάζεται συστηματικά με το άρθρο 23 που αφορά τις μη εκπιπτόμενες επιχειρηματικές δαπάνες και την παράγραφο 4 του άρθρου 48 σχετικά με τις μη εκπιπτόμενες επιχειρηματικές δαπάνες που αφορούν τα ενδοομιλικά μερίσματα που απαλλάσσονται από το φόρο. Κατά συνέπεια, ο κανόνας που εισάγεται είναι ότι όποια δαπάνη πληροί τα κριτήρια του άρθρου 22 και συγχρόνως δεν εμπίπτει στον περιοριστικό κατάλογο των μη εκπιπτόμενων δαπανών του άρθρου 23 εκπίπτει,

Άρθρο 22 Εκπιπτόμενες επιχειρηματικές δαπάνες: 1. Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού τίθεται ο γενικός κανόνας για την έκπτωση των επιχειρηματικών δαπανών. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα των φυσικών προσώπων που αποκτούν εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, καθώς και των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών, οι οποίες πληρούν αθροιστικά τα ακόλουθα κριτήρια, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 και της παραγράφου 4 του άρθρου 48, αναφορικά με τις δαπάνες που κατά ρητή διατύπωση του νόμου δεν εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων. 2. Ειδικότερα, εκπίπτουν οι δαπάνες που:..... γ) εγγράφονται στα λογιστικά αρχεία (βιβλία) της επιχείρησης την περίοδο που πραγματοποιούνται και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά. Επομένως, οι δαπάνες θα πρέπει να έχουν

καταχωρηθεί στα τηρούμενα βιβλία του φορολογικού έτους που αυτές έχουν πραγματοποιηθεί με βάση τα κατάλληλα δικαιολογητικά..... 3. Κατόπιν όλων όσων αναφέρθηκαν παραπάνω συνάγεται ότι οι επιχειρηματικές δαπάνες εκπίπτουν, εφόσον πληρούν αθροιστικά τα κριτήρια του άρθρου 22 και δεν ανήκουν στον περιοριστικό κατάλογο του άρθρου 23 ή της παραγράφου 4 του άρθρου 48. Αναφορικά με το χρόνο έκπτωσής τους, αυτές εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα του φορολογικού έτους το οποίο αφορούν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 (π.χ. χρόνος έκπτωσης ασφαλιστικών εισφορών, κ.λπ.). Οι δαπάνες των οποίων τα δικαιολογητικά εκδίδονται ή λαμβάνονται έως την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού και αφορούν την κλειόμενη χρήση επίσης εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα του έτους που αφορούν. Επισημαίνεται ότι τα ανωτέρω συνιστούν τον γενικό κανόνα έκπτωσης των δαπανών, καθόσον κάθε δαπάνη πρέπει να εξετάζεται ως ξεχωριστή περίπτωση, από την αρμόδια ελεγκτική αρχή, με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτής.

Επειδή, στο άρθρο 35 του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «Το εισόδημα από κεφάλαιο περιλαμβάνει το εισόδημα που αποκτά ένα φυσικό πρόσωπο και προκύπτει στο φορολογικό έτος σε μετρητά ή σε είδος με τη μορφή μερισμάτων, τόκων, δικαιωμάτων, καθώς και το εισόδημα από ακίνητη περιουσία».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 39 του Ν. 4172/2013, όπως ίσχυε την υπό κρίση περίοδο: «1. Ο όρος «εισόδημα από ακίνητη περιουσία» σημαίνει το εισόδημα, σε χρήμα ή σε είδος, που προκύπτει από την εκμίσθωση ή την ιδιοχρησιμοποίηση ή τη δωρεάν παραχώρηση χρήσης γης και ακινήτων. Ειδικότερα το εισόδημα αυτό προκύπτει από: α) Εκμίσθωση ή υπεκμίσθωση ή παραχώρηση χρήσης γης ή ακινήτων συμπεριλαμβανομένων των κτιρίων, κατασκευών και κάθε είδους εγκαταστάσεων και εξοπλισμού τους.....2. Το εισόδημα σε είδος αποτιμάται στην αγοραία αξία. Το εισόδημα από ιδιοχρησιμοποίηση ή δωρεάν παραχώρηση τεκμαίρεται ότι συνίσταται στο τρία τοις εκατό (3%) της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου. Κατ' εξαίρεση, το τεκμαρτό εισόδημα του προηγούμενου εδαφίου που αφορά δωρεάν παραχώρηση κατοικίας μέχρι διακόσια τετραγωνικά μέτρα (200 τ.μ.), προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία προς ανιόντες ή κατιόντες, απαλλάσσεται από το φόρο 3. Οι ακόλουθες δαπάνες εκπίπτουν με τις παρακάτω προϋποθέσεις: α) Αν ο εκμισθωτής ή ο παραχωρών είναι φυσικό πρόσωπο εκπίπτει ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) για δαπάνες επισκευής, συντήρησης, ανακαίνισης ή άλλες πάγιες και λειτουργικές δαπάνες του ακινήτου.....».

Επειδή, στο άρθρο 40§4 του Ν. 4172/2013, όπως ίσχυε στο υπό κρίση έτος, οριζόταν ότι το εισόδημα από ακίνητη περιουσία έως και 12.000,00€ φορολογείται με συντελεστή 11% και άνω των 12.000,00€ με συντελεστή 33%.

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1069/23.03.2015: «Στην έννοια του εισοδήματος από ακίνητη περιουσία περιλαμβάνεται και το εισόδημα που προκύπτει στις παρακάτω περιπτώσεις (ενδεικτική

απαρίθμηση):

ι. Κατά την εκμίσθωση ή υπεκμίσθωση ή δωρεάν παραχώρηση της χρήσης γης ή ακινήτου μαζί με τα έπιπλα ή τα μηχανήματά του (εξοπλισμός), υπολογίζεται ως εισόδημα από ακίνητη περιουσία και το εισόδημα που προκύπτει και από την εκμίσθωση των επίπλων ή μηχανημάτων. Διευκρινίζεται ότι το εισόδημα από ιδιοχρησιμοποίηση γης ή ακινήτων αποτελεί τεκμαρτό εισόδημα για τον κύριο του ακινήτου και ταυτόχρονα εκπιπτόμενη δαπάνη όταν χρησιμοποιείται για την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, εφόσον τηρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 22 του ν.4172/2013. Τονίζεται ότι για την ιδιοκατοίκηση ακινήτου δεν προκύπτει εισόδημα από ακίνητη περιουσία, αλλά ετήσια αντικειμενική δαπάνη 2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού καθορίζεται ο τρόπος αποτίμησης του εισοδήματος ακίνητης περιουσίας.

Ειδικότερα, ορίζεται ότι το εισόδημα σε είδος αποτιμάται στην αγοραία αξία, όπως αυτή προκύπτει από κάθε πρόσφορο μέσο. Το εισόδημα από ιδιοχρησιμοποίηση ή δωρεάν παραχώρηση τεκμαίρεται ότι συνίσταται στο τρία τοις εκατό (3%) της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου. Κατ' εξαίρεση, το τεκμαρτό εισόδημα του προηγούμενου εδαφίου που αφορά δωρεάν παραχώρηση κατοικίας μέχρι διακόσια τετραγωνικά μέτρα (200 τ.μ.) προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία προς ανιόντες ή κατιόντες εξ αίματος και εξ αγχιστείας, απαλλάσσεται από το φόρο.».

Επειδή, σύμφωνα με την **ΔΕΑΦ Α 1021369 ΕΞ 2017**: «1. Σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 39 του ν. 4172/2013, ο όρος «εισόδημα από ακίνητη περιουσία» σημαίνει το εισόδημα, σε χρήμα ή σε είδος, που προκύπτει από την εκμίσθωση ή την ιδιοχρησιμοποίηση ή τη δωρεάν παραχώρηση χρήσης γης και ακινήτων. Το εισόδημα από ιδιοχρησιμοποίηση ή δωρεάν παραχώρηση τεκμαίρεται ότι συνίσταται στο τρία τοις εκατό (3%) της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου. 2. Επίσης, με τις διατάξεις της περίπτωσης η' του άρθρου 23 του ν. 4172/2013, το τεκμαρτό μίσθωμα της παραγράφου 2 του άρθρου 39 σε περίπτωση ιδιόχρησης κατά το μέτρο που υπερβαίνει το τρία τοις εκατό (3%) επί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου, δεν εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα. 3. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι, για τον προσδιορισμό των καθαρών φορολογητέων κερδών, το τεκμαρτό εισόδημα από ιδιόχρηση αποτελεί εισόδημα από ακίνητα και συνίσταται στο 3% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου και αποτελεί ταυτόχρονα και εκπιπτόμενη δαπάνη κατά το μέτρο που δεν υπερβαίνει το τρία τοις εκατό (3%) επί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου. 4. Τέλος, σε ό,τι αφορά τη συμπλήρωση του εντύπου Ε3, θα συμπληρωθούν οι κωδικοί που αφορούν στο καθαρό αποτέλεσμα με λογιστικό προσδιορισμό και στη συνέχεια με τη βοήθεια του πίνακα Κ' (πίνακας προσωρινών διαφορών μεταξύ φορολογικής - λογιστικής βάσης) θα υπολογιστούν οι διαφορές μεταξύ Ε.Λ.Π. και φορολογικής βάσης και αφού ληφθούν υπόψη οι διαφορές αυτές, θα διαμορφωθούν τα τελικά καθαρά φορολογητέα κέρδη που θα αναγραφούν στους αντίστοιχους κωδικούς του Πίνακα Ζ'».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση σύμφωνα με την από 8.12.2020 έκθεση ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Κοζάνης, η προσφεύγουσα, κατά το φορολογικό έτος 2014, κατείχε, κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, σε ποσοστό 100%, ακίνητο (ξενοδοχείο) στην του νομού Γρεβενών συνολικής επιφάνειας 547,46 τ.μ., το οποίο ιδιοχρησιμοποιούταν για τις ανάγκες άσκησης της επιχειρηματικής της δραστηριότητας. Η αντικειμενική αξία του εν λόγω ακινήτου προσδιορίστηκε από τον έλεγχο, σύμφωνα με το άρθρο 41 και 41α του Ν.1249/21982, στο ποσό των 416.945.54€. Ακολούθως, ο έλεγχος υπολόγισε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 39 του Ν. 4172/2013, το εισόδημα από ιδιόχρηση ακινήτου στο ποσό των 12.508,36€, διαπιστώνοντας παράλληλα ότι η προσφεύγουσα είχε καταχωρήσει στα βιβλία της, είχε αναγράψει στο έντυπο Ε2, και είχε μεταφέρει στη δήλωση εισοδήματος του οικείου έτους, εισόδημα από ιδιόχρηση 5.863,32€. Το ίδιο ποσό 5.863,32€ είχε δηλώσει και ως δαπάνη από ιδιόχρηση ακινήτου. Σε συνέχεια της ανωτέρω διαπίστωσης, το υπολειπόμενο ποσό των 6.645,04 € (12.508,36- 5.863,32) προστέθηκε μεν από τον έλεγχο στα ακαθάριστα έσοδα της προσφεύγουσας για το φορολογικό έτος 2014, όχι όμως και στις δαπάνες, καθώς στην προκειμένη περίπτωση δεν πληρούνταν η προϋπόθεση γ του άρθρου 22 του ν.4172/2013 (δεν έχει πραγματοποιηθεί αντίστοιχη εγγραφή στα βιβλία της επιχείρησης της προσφεύγουσας).

Επειδή, η προσφεύγουσα προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η φορολογική αρχή εφάρμοσε εσφαλμένα τις διατάξεις των άρθρων 39,22 και 23 του ν. 4172/2013 και συγκεκριμένα διατείνεται ότι, εφόσον της καταλογίζεται εισόδημα από ιδιοχρησιμοποίηση ακινήτου, τούτο θα έπρεπε να εκπέσει και ως δαπάνη από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχειρηματικής της δραστηριότητας σύμφωνα με τα άρθρα 22 και 23 του Ν. 4172/2013. Προς επίρρωση του ισχυρισμού του επικαλείται τις αποφάσεις ΔΕΔ Θεσ 1594/2019, ΔΕΔΑΘ 3045/2019.

Επειδή, η υπ' αρ. 1594/2019 απόφαση της υπηρεσίας μας αναφέρεται στην φορολόγηση του εισοδήματος από ιδιόχρηση ακινήτου, βάσει των διατάξεων των άρθρων 20, 22 κα 23 του προηγούμενου Κ.Φ.Ε. (Ν. 2238/94) και όχι βάσει του άρθρου 39 του Ν. 4172/2013. Εν προκειμένω, σύμφωνα με τον νέο Κ.Φ.Ε. (ν. 4172/2013), το εισόδημα από ιδιοχρησιμοποίηση ακινήτων αποτελεί εκτός από τεκμαρτό εισόδημα για τον κύριο του ακινήτου και εκπιπτόμενη δαπάνη όταν χρησιμοποιείται για την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, εφόσον τηρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 22 του ν.4172/2013 (ΠΟΛ 1069/2015).

Επειδή η υπ' αρ. 3045/2019 απόφαση της υπηρεσίας μας, αφορά νομικό πρόσωπο για το οποίο έχει γίνει δεκτό ότι τα τεκμαρτά έσοδα και έξοδα από ιδιόχρηση δεν επηρεάζουν τα αποτελέσματα και έχουν λογιστική βάση μηδέν. Όμως στα φυσικά πρόσωπα, ασκούντα ή μη επιχειρηματική δραστηριότητα, για το εισόδημα από ακίνητη περιουσία τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις των άρθρων 39 και 40 του Ν. 4172/2013, ήτοι φορολογούνται με τους προβλεπόμενους συντελεστές

11% ή 33%, ενώ το εισόδημα από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας φορολογείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 του ίδιου νόμου. Στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες όλα τα έσοδά τους θεωρούνται έσοδα από επιχειρηματική δραστηριότητα και ο προσδιορισμός του φορολογητέου εισοδήματός τους και ο τρόπος φορολόγησης διέπεται από άλλες διατάξεις.

Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί εσφαλμένης εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 39,22 και 23 του ν. 4172/2013 απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Αναφορικά με τον δεύτερο ισχυρισμό

Επειδή, στο άρθρο **23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ)** ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.

2. Ο έλεγχος εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων του φορολογούμενου που διενεργείται από τη Φορολογική Διοίκηση είναι δυνατόν να έχει τη μορφή φορολογικού ελέγχου από τα γραφεία της Φορολογικής Διοίκησης ή επιτόπιου φορολογικού ελέγχου:

3. Ο Γενικός Γραμματέας Δημοσίων Εσόδων μπορεί με απόφασή του να ορίζει ειδικό τρόπο διενέργειας των ελέγχων, ενδεδειγμένες ελεγκτικές επαληθεύσεις, για ορισμένες ή και για όλες τις κατηγορίες των υπόχρεων, ανάλογα και με το αντικείμενο δραστηριότητας και το ύψος των οικονομικών δεδομένων, διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά τον έλεγχο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα».

Επειδή, σύμφωνα με την **A 1293/23.07.2019** (ΦΕΚ Β' 3085/31-07-2019) απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε.: «**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ**
Άρθρο 1 Πρόγραμμα Ελέγχου. Το Πρόγραμμα Ελέγχου της παρούσας αποσκοπεί στον καθορισμό των ενδεδειγμένων ελεγκτικών βημάτων και επαληθεύσεων που πρέπει να διενεργούνται κατά περίπτωση, στο φορολογικό έλεγχο των προσώπων που τηρούν απλογραφικά βιβλία. Οι επιμέρους ελεγκτικές επαληθεύσεις διενεργούνται για χρονικά διαστήματα και ποσά, τα οποία από ελεγκτική άποψη κρίνονται σημαντικά, ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε υπόθεσης. Το

Πρόγραμμα Ελέγχου τροποποιείται ή συμπληρώνεται από τον Ελεγκτή βάσει και των δεδομένων της κάθε υπόθεσης, με έγκριση των Προϊσταμένων του.....

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΕΣ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΕΙΣ

Πέραν του φορολογικού έτους που αφορά η εντολή ελέγχου, ελέγχεται υποχρεωτικά η εκπλήρωση των τρεχουσών φορολογικών υποχρεώσεων των παρακρατούμενων και λοιπών φόρων.

Άρθρο 3 Επαληθεύσεις σε νομιμοποιητικά έγγραφα, βιβλία και στοιχεία. Κατά τον έλεγχο των ελεγχόμενων φορολογικών ετών, εξετάζονται κατά περίπτωση τα εξής:.... 9. Έλεγχος ύπαρξης επιχορηγήσεων ή επιδοτήσεων.....

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΕΛΕΓΧΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ, Φ.Π.Α., ΛΟΙΠΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΩΝ, ΤΕΛΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Άρθρο 10 Έλεγχος Φορολογίας Εισοδήματος..... 5. Ελέγχεται ο ορθός υπολογισμός, καθώς και η πλήρωση των προϋποθέσεων έκπτωσης των φορολογικών αποσβέσεων που διενήργησε η επιχείρηση με βάση τις διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 4172/2013».

Επειδή, στο άρθρο **21§1 του Ν. 4172/2013** ορίζεται ότι: «1. Ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα θεωρείται το σύνολο των εσόδων από τις επιχειρηματικές συναλλαγές μετά την αφαίρεση των επιχειρηματικών δαπανών, των αποσβέσεων και των προβλέψεων για επισφαλείς απαιτήσεις.....».

Επειδή, με το άρθρο **24 του ν.4172/2013** ορίζεται ότι: «Κατά τον προσδιορισμό των κερδών από επιχειρηματική δραστηριότητα, οι φορολογικές αποσβέσεις των στοιχείων του ενεργητικού εκπίπτουν από: α) τον κύριο των παγίων στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης σε όλες τις περιπτώσεις εκτός της περίπτωσης β', β) τον μισθωτή, σε περίπτωση χρηματοδοτικής μίσθωσης κατά την έννοια των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς, όπως αυτά έχουν υιοθετηθεί από την Ε.Ε. δυνάμει του Κανονισμού 1606/2002 (Δ.Π.Χ.Α. - υποχρεωτική εφαρμογή Δ.Π.Χ.Α.) ή κατά την έννοια των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων (Ε.Λ.Π.) του ν. 4308/2014.....».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ **1073/2015**: «Σας κοινοποιούμε τις διατάξεις του άρθρου 24 του ν.4172/2013 (ΦΕΚ Α'167) αναφορικά με το πιο πάνω θέμα και σας παρέχουμε τις ακόλουθες οδηγίες για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή τους:

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 24 του ν.4172/2013, όπως ισχύουν, καθορίζονται οι φορολογικές αποσβέσεις οι οποίες εκπίπτουν από το σύνολο των εσόδων από επιχειρηματικές συναλλαγές προκειμένου για τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα.

Οι διατάξεις αυτές ισχύουν, σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 72 του ν.4172/2013, για φορολογικές περιόδους που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο νέος νόμος δε συναρτά τη διενέργεια αποσβέσεων με το χρόνο απόκτησης των παγίων. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται για

φορολογικές αποσβέσεις που διενεργούνται σε φορολογικές περιόδους που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά ανεξάρτητα του χρόνου απόκτησης των παγίων δηλαδή, είτε αυτά αποκτήθηκαν πριν από την 01.01.2014 είτε μετά την ημερομηνία αυτή. Στην περίπτωση διαχειριστικής περιόδου με έναρξη πριν την 01.01.2014, για τον υπολογισμό των αποσβέσεων των παγίων είναι αυτονόητο ότι έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της περ. στ' της παρ.1 του άρθρου 31 του ν.2238/1994 (παλαιός Κ.Φ.Ε.) όπως ίσχυαν, αποκλειστικά για τη χρήση αυτή και οι νέες διατάξεις θα εφαρμοστούν από την επόμενη περίοδο.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αφενός για όλα τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες καθώς και για τα φυσικά πρόσωπα που αποκτούν κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα (παρ.1 και 2 άρθρου 21, παρ.1 του άρθρου 47 του νόμου αυτού).

2.Ειδικότερα, με την παρ.1 του άρθρου 24 του ν.4172/2013 ορίζεται ότι κατά τον προσδιορισμό των κερδών από επιχειρηματική δραστηριότητα, οι φορολογικές αποσβέσεις των στοιχείων του ενεργητικού εκπίπτουν από: α) τον κύριο των πάγιων στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης σε όλες τις περιπτώσεις εκτός της περίπτωσης β' της παραγράφου αυτής, β) τον μισθωτή, σε περίπτωση χρηματοοικονομικής μίσθωσης.

Διευκρινίζουμε ότι ως πάγιο περιουσιακό στοιχείο εν γένει νοείται το περιουσιακό στοιχείο το οποίο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί κατά τρόπο διαρκή για τους σκοπούς της επιχείρησης και τα οφέλη από τη χρήση του εκτείνονται πέραν του ενός έτους.

Επειδή, σύμφωνα με την **ΔΕΑΦ 1080132 ΕΞ 2015:** «3.....όπως έχει γίνει πάγια δεκτό από τη Διοίκηση (1033066/002/Α0012/29.3.2007 και 1053838/1065/Α0012/2005 έγγραφα) και σύμφωνα με τους εκάστοτε νόμους περί ιδιωτικών επενδύσεων, τα εισπραττόμενα ποσά των επιχορηγήσεων για αγορά παγίων δεν θεωρούνται προσθετικά στοιχεία των ακαθάριστων εσόδων, δηλαδή δεν προσauξάνουν τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, αλλά αποτελούν μειωτικό στοιχείο των πραγματοποιηθεισών νέων επενδύσεων. Περαιτέρω, οι αποσβέσεις υπολογίζονται στην αξία κτήσης των παγίων αφού αφαιρεθούν τα ποσά των επιχορηγήσεων (σχετική η 1040321/10238/Β0012/ ΠΟΛ.1093/5.5.1992 εγκύκλιος που έδινε οδηγίες εφαρμογής του Ν. 1892/1990).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 28/12/2020 έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Κοζάνης η προσφεύγουσα κατά το φορολογικό έτος 2014 διενήργησε αποσβέσεις συνολικού ύψους 16.793,17€, οι οποίες, σύμφωνα με το Μητρώο Παγίων, που προσκομίσθηκε, αφορούσαν τα ακόλουθα πάγια:

Α) “Κτήριο ξενοδοχείου” με ημερομηνία καταχώρησης 14.02.2008 και τιμή κτήσης 342.988,10€ (απόσβεση έτους 13.719,53€)

Β) “Επιπλα – εξοπλισμός” με ημερομηνία καταχώρησης 18.02.2008 και τιμή κτήσης 20.590,60€ (απόσβεση έτους 1.350,84€)

Γ) “Υδραυλικά” με ημερομηνία καταχώρησης (κτήσης) 01.04.2008 και τιμή κτήσης 3.576,63€ (απόσβεση έτους 420,17€)

Δ) “TV50LG PJ350” με ημερομηνία καταχώρησης (κτήσης) 24/06/2010 και τιμή κτήσης 2.100,00€ (απόσβεση έτους 210,00€)

Ε) “SONY VAIO 17” με ημερομηνία καταχώρησης (κτήσης) 24/06/2010 και τιμή κτήσης 1.700,00€ (απόσβεση έτους 170,00€)

ΣΤ) “Λειτουργία Διαδικτύου” με ημερομηνία καταχώρησης (κτήσης) 24/06/2010 και τιμή κτήσης 10.850,00€ (απόσβεση έτους 466,69€)

Ζ) “Κατασκευή Διαδικτύου” με ημερομηνία καταχώρησης (κτήσης) 24/06/2010 και τιμή κτήσης 10.600,00€ (απόσβεση έτους 455,94€)

Περαιτέρω, όπως περιγράφεται αναλυτικά στην έκθεση ελέγχου η (.....), ανταποκρινόμενη στο υπ’ αρ. πρωτ./09.11.2020 αίτημα της φορολογικής αρχής, ενημέρωσε την Δ.Ο.Υ. Κοζάνης ότι η προσφεύγουσα το 2006 εντάχθηκε, με την υπ’ αρ./29.12.2006 εγκριτική απόφαση στο επενδυτικό σχέδιο Δράση 7.6.1 «Ανάπτυξη δραστηριοτήτων αγροτικού τουρισμού» του Μέτρου 7.06 «Διαφοροποίηση των γεωργικών δραστηριοτήτων και των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την γεωργία, για να παρασχεθεί η δυνατότητα δημιουργίας πολλαπλών δραστηριοτήτων ή απόκτησης εναλλακτικών εισοδημάτων» του Άξονα 7 «Ολοκληρωμένα Προγράμματα Ανάπτυξης Αγροτικού Χώρου (Ο.Π.Α.Α.Χ.) του Ε.Π.Α.Α.-Α.Υ. 2000-2006» του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Φορέας υλοποίησης και υπεύθυνη του έργου, το οποίο αφορούσε στην ίδρυση ξενοδοχειακής μονάδας «μοτέλ» 3^{ων} Αστέρων στην Γρεβενών ορίστηκε η προσφεύγουσα. Το έργο ολοκληρώθηκε στις αρχές του 2009 και το χρηματοδοτικό σχήμα ήταν το ακόλουθο:

Εγκεκριμένος προϋπολογισμός 420.470,66€,

Δημόσια δαπάνη 252.282,40€ (ποσοστό 60%)

Ιδιωτική Συμμετοχή 168.188,26 (ποσοστό 40%).

Στις επιλέξιμες δαπάνες συμπεριλαμβάνονταν:

Μελέτες- υπηρεσίες υποστήριξης καθαρής αξίας 16.994,94€

Έργα υποδομής καθαρής αξίας 5.600,00€,

Κτιριακές εγκαταστάσεις καθαρής αξίας 353.333,65€ και

Μηχανολογικός και λοιπός εξοπλισμός παραγωγής καθαρής αξίας 44.542,07€

Επίσης, κατά το έτος 2010 η προσφεύγουσα έλαβε επιχορήγηση για την κατασκευή ιστοσελίδας στο πλαίσιο επενδυτικού σχεδίου με τίτλο «σχέδιο εξοπλισμού της τουριστικής μονάδας και αξιοποίηση των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνίας με στόχο τον εκσυγχρονισμό τους και την προβολή τους – Ηλεκτρονικός κωδικός αίτησης No.) με επιχορήγηση του 60%.

Επειδή, λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω ορθώς, η φορολογική αρχή δεν αναγνώρισε προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα του φορολογικού έτους 2014 αποσβέσεις ύψους 10.075,90€,

ήτοι ποσοστό 60% επί των συνολικών αποσβέσεων ύψους 16.793,17€, καθώς τόσο η περιγραφή και η αξία των αποσβεσθέντων παγίων στο μητρώο παγίων της προσφεύγουσας όσο και η ημερομηνία απόκτησής τους συμπίπτει με τον χρόνο υλοποίησης των ανωτέρω δύο επιχορηγούμενων (σε ποσοστό 60%) επενδύσεων.

Επειδή, τουναντίον η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει επαρκή στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι τα εν λόγω πάγια δεν επιχορηγήθηκαν στο πλαίσιο των ανωτέρω επενδύσεων και ότι το κόστος αυτών επιβάρυναν εξ' ολοκλήρου την ίδια.

Κατόπιν των ανωτέρω ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί μη νόμιμης, αναπαισιμής και αβάσιμης μη αναγνώρισης προς έκπτωση του 60% των αποσβέσεων απορρίπτεται ως ατεκμηρίωτος.

Αναφορικά με τον τρίτο ισχυρισμό

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 58 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυε στο φορολογικό έτος 2014: «1. Αν το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση φορολογική δήλωση υπολείπεται του ποσού του φόρου που προκύπτει με βάση το διορθωτικό προσδιορισμό φόρου που πραγματοποιήθηκε από τη Φορολογική Διοίκηση, ο φορολογούμενος υπόκειται σε πρόστιμο επί της διαφοράς ως εξής: α) δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού της διαφοράς, εάν το εν λόγω ποσό ανέρχεται σε ποσοστό από πέντε (5%) έως είκοσι (20%) τοις εκατό του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση, β) τριάντα τοις εκατό (30%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το είκοσι τοις εκατό (20%) του φόρου που προκύπτει βάσει της φορολογικής δήλωσης, γ) εκατό τοις εκατό (100%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση και αποδεικνύεται ότι η ανακρίβεια οφείλεται σε πρόθεση του φορολογουμένου. ...».

Επειδή, εν προκειμένω, για την επιβολή πρόσθετου φόρου στην υπ' αρ./28.12.2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κοζάνης, ορθώς, βάσει της περίπτωσης β της παρ. 1 του άρθρου 58 του Ν. 4174/2013, καταλογίστηκε πέραν της διαφοράς κυρίου φόρου (3.440,59€), πρόστιμο ίσο με το 30% αυτού, ήτοι ποσό 1.032,18€, δεδομένου ότι το ποσό της διαφοράς φόρου που προέκυψε είναι μεγαλύτερο του 20% του φόρου που είχε προκύψει βάσει της υποβληθείσας φορολογικής δήλωσης (3.397,25€).

Ο περί του αντιθέτου δε ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την απόρριψη της υπ' αριθ. πρωτ./30.03.2021 ενδικοφανούς προσφυγής της με Α.Φ.Μ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση υπόχρεου- καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ./28.12.2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κοζάνης

	Ποσό για καταβολή
Διαφορά φόρου	3.440,59€
Πρόστιμο άρθρου 58 του ν.4174/2013	1.032,18€
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	509,82€
Σύνολο φόρου για καταβολή	4.982,59€

Επί του οφειλόμενου φόρου θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.